

ALOJZ REBULA

DNEVNIŠKI ZAPISI

(1948–1954)

Slovenska matica,

2025, t. v., 286 str., 33 €, JAK

Alojz Rebula

Prepis izvirnika mladostnega dnevnika iz časa študija Alojza Rebule (1924–2018), slovenskega pisatelja, ki je zase vedno znova trdil, da je »zgolj« (upokojen) srednješolski profesor klasičnih jezikov, ni le vpogled v razmišljanja stvaritelja mnogih klasičnih slovenskih leposlovnih del,

temveč tudi vpogled v unikatnega človeka in navsezadnje tudi v prav poseben čas naše polpretekle zgodovine. Rebula, »Gičko«, kot so ga klicali, se je v času fašizma, ko je bila slovenščina prepovedana, šolal v italijanskem jeziku, in čeprav je v njem blestel, se nad jezikom naših zahodnih sosedov nikoli ni intimno navdušil, toliko bolj pa ga je osvojila latinščina. Knjižna slovenščina mu je povzročala preglavice in zato se je tudi namerno odločil, da svoje dnevnike piše v slovenščini, se uči in uri, kar v knjigi uvodoma razlaga pater dr. Edvard Kovač, pobudnik nastanka pričujoče knjige in Rebulov dolgoletni prijatelj ter duhovni spremljevalec: »Če bi se odrekel slovenščini, bi zapravlil možnost, da izrazi enkratnost svoje misli in doživetja.« Dnevniški zapisi so objavljeni, kot so bili zapisani, torej z nekaterimi napakami, predvsem pa avtentično, na trenutke arhaično in tudi narečno. Študentska leta, vstop v svet ljubezni z Zoro, ki je bila njegova Beatrice in je kasneje postala njegova žena, premisleke o naravi, Bogu in filozofiji, navsezadnje pa o najbolj vsakdanjih rečeh v obdobju med Rebulovim 24. in 32. letom, pospremita spremni besedi dr. Milčka Komelja in Igorja Tute, ki jih dopolni še zahvala Tanje Rebula, pisateljve hčerke, ki je prepisala rokopis. Delo bo pobožalo vašo dušo in vas navdihnilo, da (ponovno) sežete po kakšnem romanu tega nagrajenega slovenskega pisatelja. > AJDA VODLAN